

Cỏ Hồng

"Tháng Mười Một Đà Lạt bỗng bắt ngát cỏ hồng..."

Em viết thư một dòng...ôi một dòng Cố Lý!

Đồi Cỏ Hồng Thạnh Mỹ, đồi Cỏ Hồng Lạc Dương...khi nắng xé màn sương, đồi Cỏ Hồng Xã Lát...

Cỏ hồng ở Trại Mát, cỏ hồng ở Trại Hàm...những nơi mình để chân, chắc vẫn còn dấu tích?

Anh nhớ em thanh lịch, áo dài bay gió sương, mây trên núi Lâm Viên mừng em và sà xuống...

Tháng Mười Một không muôn để mình tỏ tâm tình...chỉ có điều giật mình: sao bây giờ hiu quạnh?

*

Đà Lạt se se lạnh...ờ nhỉ đang mùa Đông! Hai má em vẫn hồng, cho anh bông hôn nhé!

Thương nói sao cho phi? Nhớ nói sao cho vừa? Em viết thư như thơ: "Đà Lạt Tháng Mười Một..."

Anh nhớ Chùa Một Cột. Anh nhớ Con Rồng Bay. Nước Non mình ngộ thay...trong lòng anh, Cố Lý!

Đi muôn phương về lại, Cố Lý của tôi ơi! Anh muốn ghé đôi môi / của em...mình bay bổng!

Vườn Bồng Lai Đức Trọng, cỏ hồng bay theo mình...Non Nước có cái tình, em cái hình cái bóng...

Nụ hôn nào thật nóng xin dành cho Quê Hương! Em ôi em dễ thương, cỏ hồng vì em đó...

Trần Văn Lê

